

D'VARIM - Deuteronomy 1:1-10

אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל-כָּל-יִשְׂרָאֵל בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
בַּמִּדְבָּר בְּעַרְבָה מוֹל סוּף בֵּין-פָּאָרָן וּבֵין-תַּפְּלֵי וּלְבֵן וַחֲצֹרֹת וְדִי
זָהָב: אֶחָד עָשָׂר יוֹם מִחֶרֶב דֶּרֶךְ הַר-שֵׁעִיר עַד קַדֵּשׁ בְּרִנְעָ:
וַיְהִי בְּאַרְבָּעִים שָׁנָה בַּעֲשֻׁתֵי-עָשָׂר חֹדֶשׁ בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ דִּבֶּר מֹשֶׁה
אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ אֱלֹהִים: אַחֲרֵי הִכְתּוּ אֶת
סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבוֹן וְאֶת עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן
אֲשֶׁר-יוֹשֵׁב בְּעַשְׂתָּרֹת בְּאַדְרָעִי: בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בְּאֶרֶץ מוֹאָב
הוֹאִיל מֹשֶׁה בְּאֵר אֶת-הַתּוֹרָה הַזֹּאת לְאָמֹר: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ דִּבֶּר
אֵלֵינוּ בְּחֶרֶב לְאָמֹר רַב-לָכֶם שָׁבֶת בְּהָר הַזֶּה: פָּנּוּ | וּסְעוּ לָכֶם
וּבֵאוּ הַר הָאֱמֹרִי וְאֶל-כָּל-שְׂכֵנָיו בְּעַרְבָה בְּהָר וּבְשִׁפְלָה וּבְנֶגֶב
וּבְחוֹף הַיָּם אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַלְבֹנוֹן עַד-הַנָּהָר הַגָּדֹל נְהַר-פָּרָת:
רְאֵה נָתַתִּי לְפָנֵיכֶם אֶת-הָאֶרֶץ בָּאוּ וּרְשׁוּ אֶת-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
יְהוָה לְאַבְתֵּיכֶם לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לְתֵת לָהֶם וּלְזֶרְעָם
אַחֲרֵיהֶם: וְאָמַר אֲלֵכֶם בְּעֵת הַהוּא לְאָמֹר לֹא-אוּכַל לְבִדִי שְׂאֵת
אֲתֶכֶם: יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הִרְבָּה אֶתְכֶם וְהִנֹכֶם הַיּוֹם כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם
לְרַב:

¹ These are the words that Moses addressed to all Israel on the other side of the Jordan.—Through the wilderness, in the Arabah near Suph, between Paran and Tophel, Laban, Hazeroth, and Di-zahab, ² it is eleven days from Horeb to Kadesh-barnea by the Mount Seir route.— ³ It was in the fortieth year, on the first day of the eleventh month, that Moses addressed the Israelites in accordance with the instructions that the Eternal had given him for them, ⁴ after he had defeated Sihon king of the Amorites, who dwelt in Heshbon, and King Og of Bashan, who dwelt at Ashtaroah [and] Edrei. ⁵ On the other side of the Jordan, in the land of Moab, Moses undertook to expound this Teaching. He said: ⁶ The Eternal our God spoke to us at Horeb, saying: You have stayed long enough at this mountain. ⁷ Start out and make your way to the hill country of the Amorites and to all their neighbors in the Arabah, the hill country, the Shephelah, the Negeb, the seacoast, the land of the Canaanites, and the Lebanon, as far as the Great River, the river Euphrates. ⁸ See, I place the land at your disposal. Go, take possession of the land that the Eternal swore to your fathers Abraham, Isaac, and Jacob, to assign to them and to their heirs after them. ⁹ Thereupon I said to you, “I cannot bear the burden of you by myself. ¹⁰ The Eternal your God has multiplied you until you are today as numerous as the stars in the sky.—

Isaiah 1:18-23

לְכוּ-נָא וְנִוְכַחְתָּהּ יֹאמֶר יְהוָה אִם-יְהִיוּ חַטָּאֵיכֶם כַּשָּׁנִים כַּשֶּׁלֶג
יִלְבִּינוּ אִם-יֵאָדִימוּ כִּתְּוֹלָעַ כַּצֹּמֶר יְהִיוּ: אִם-תֹּאבוּ וְשָׁמַעְתֶּם
טוֹב הָאָרֶץ תֹּאכְלוּ: וְאִם-תִּמְאָנוּ וּמְרִיתֶם חָרַב תֹּאכְלוּ כִּי פִי
יְהוָה דִּבֶּר: אֵיכָה הִיטָה לְזוֹנָה קִרְיָה נְאֻמָּנָה מִלְּאִתִּי מִשְׁפָּט
צָדֵק יָלִין בָּהּ וְעֵתָה מְרַצְחִים: כִּסְפָּךְ הִיָּה לְסִיגִים סִבְאָךְ מֵהוּל
בְּמַיִם: שָׁרִיף סוֹרְרִים וְחֻבְרֵי גִנְבִים כֹּל אֲהַב שֹׁחַד וְרִדָּף
שְׁלֹמֹנִים יְתוֹם לֹא יִשְׁפֹטוּ וְרֵיב אֶלְמָנָה לֹא-יָבוֹא אֵלֵיהֶם:

¹⁸ “Come now,” says the Eternal One, “let us reason together: though your sins be scarlet, they can become white as snow: though they be dyed crimson, they can become like fleece.” ¹⁹ If you are willing and obey, you shall eat the good things of the earth; ²⁰ but if you refuse and rebel, you shall be devoured by the sword—for the Eternal One has spoken. ²¹ O how the faithful city played the whore! Once [she was] so full of justice; righteousness dwelt there; and now—murderers! ²² Your silver has turned to dross, your wine is diluted with water. ²³ Your rulers are rebels, cronies of thieves; every one of them loves bribes and is avid for graft; they do not decide the orphan’s case; the widow’s cause never comes before them.